

Forslag til forespørgselsdebat om muligheden for ændring af de gældende tidspunkter for garnfiskeri.

(Aleqa Hammond, Nunatta Qitornai)

Svarnotat

(Naalakkersuisoq for Fiskeri, Fangst og Landbrug)

Jeg skal på vegne af Naalakkersuisut takke Aleqa Hammond, Nunatta Qitornai, for at stille dette forslag til forespørgselsdebat, der giver lejlighed til afklaring på området.

Først og fremmest skal jeg understrege at det i henhold til § 10 i Selvstyrets bekendtgørelse om kystnært fiskeri efter hellefisk ikke er tilladt at udøve erhvervsmæssigt fiskeri efter hellefisk med garn eller trawl. Dette fordi at med garn er risikoen for spøgelsesfiskeri større end med line. Der er generelt store udfordringer med tab og oprensning af garn, ligesom der er en større risiko for kvalitetsforringelser af fisken med garn. Grønlands Naturinstitut opstater et opfiskningsforsøg af mistede redskaber i Diskobugten i juli måned for at få mere viden om mængden af mistede garn og påvirkning af bestandene.

Men § 10 stk. 2. giver kommunerne mulighed for at dispensere fra forbuddet mod garn i afgrænsede områder via de kommunale vedtægter. Man har altså uddelegeret ansvaret for dette til kommunerne. Det betyder i praksis at en række kommuner har kommunale vedtægter som giver erhvervsfiskerne mulighed for at fiske efter hellefisk med garn i afgrænsede områder i bestemte perioder af året.

Det er vigtigt for Naalakkersuisut at reglerne for dette vort så vigtige fiskeri er fleksible og tilpasset eventuelle lokale forhold og omgivelser. Det er netop derfor at vi har givet kommunerne mulighed for at lave kommunale vedtægter som kan dispensere fra § 10 i begrænsede områder, hvor dette kan findes nødvendigt. Kommunerne samt lokale fiskere kender deres eget lokalområde bedre end andre.

Qaasuitsup Kommune vedtog i 2011 en vedtægt som tillod fiskeri efter hellefisk med garn i Uummanaq, Upernavik og Diskobugten, i perioden 1. november til 31. december og 1. januar til 30. april. Naalakkersuisut har været i dialog med kommunerne omkring dette revideringen af vedtægterne for de nye kommunegrænser, men det skal understreges at det er fundamentalt for udviklingen af vores kommunale selvstyre at Naalakkersuisut ikke går ind på ansvarsområder som er uddelegeret til kommunerne.

Avannaata Kommunua har orienteret mig om at man netop er i gang med at opdatere den kommunale vedtægt angående garnfiskeri efter hellefisk i kommunen. Jeg forventer at departementet får et forslag til lovteknisk gennemgang i den nærmeste fremtid. Kommune Qeqertalik har informeret mig om at kommunalbestyrelsen har godkendt den ansøgning om forlængelse som de har modtaget og at de arbejder videre med sagen.

Som nævnt i forslaget til forespørgselsdebatten, så er det nødvendigt at tilpasse de gældende regler ud fra de reelle forhold på et givet sted. Det er jeg helt enig i. Og hvem kan gøre dette bedre en kommune som har det lokale kendskab?

Et eksempel på de forskelle som der kan være, så har jeg modtaget en henvendelse fra NAPP Niaqornaarsuk som ønsker at få forlænget perioden for brug af garn i fiskeriet efter hellefisk. Men jeg har også modtaget en henvendelse fra Fisker- og Fangerforeningen i Ikerasak som ønsker at få lukket for brugen af garn i et specifikt område i deres lokalområde. KNAPK har også informeret mig om at der er lokalbestemte forskelle i opfattelserne omkring eftervirkningerne ved forlængelse af garnbrug. Udover de lokalforeninger som ønsker forlængelse af tidsperioden for fiskeri med garn, så ønskes der fra andre opmærksomhed omkring mulige negative effekter der kan opstå ved ikke kontrolleret brug og derved mulige spøgelsesgarn.

Royal Greenland har desuden informeret mig om at garnfiskeriet fortsat kun bør finde sted i dele af året og at perioden bør kunne fastlægges separat for de tre forvaltningsområder samt at perioden fortsat maksimalt bør udgøre halvdelen af året.

Fiskeriet kan fortsætte som linefiskeri efter 30. april og garnfiskeriet kan genoptages per 1. november. Dette giver fiskerne rig mulighed til at fortsætte fiskeriet efter hellefisk hele året og opfiske hele kvoten.

Derfor anbefaler Naalakkersuisut at man fastholder den nuværende lovgivning med et forbud mod fiskeri efter hellefisk med garn i henhold til problematikkerne med spøgelsesgarn og mistede redskaber. Og at man samtidigt fastholder den udelegering af ansvar som giver kommunerne mulighed for at tilpasse ordningerne til deres lokale forhold og omgivelser. Mit departement står som altid til rådighed for kommunerne, skulle de have brug for vejledning i deres arbejde med at tilpasse de kommunale vedtægter. Men jeg vil stærkt opfordre kommunerne til at indgå i dialog med deres lokale Fisker- og Fangerforeninger og indhandlingssteder som kender fiskeriområderne indgående og som dermed kan bidrage til relevante lokale tilpasninger som er nødvendige for at sikre mere smidige ordninger for fiskerne.

Afslutningsvis vil jeg understrege at problemerne med mistede garn og spøgelsesfiskeri er et emne som Naalakkersuisut er meget bevidste om og her må fiskerne tage et større ansvar. Grønlands Fiskerilicenskontrol har en database, hvori man kan registrerer tabte redskaber, men de får ikke nogen indberetninger fra fiskerne. Det er desværre alt for nemt bare at tage hen til indhandlingsstedet for få udleveret nyt udstyr, hvis man har mistet et redskab. Naalakkersuisut ønsker i samarbejde med fiskeriets parter at løse problemet med spøgelsesfiskeri som skader vores så vigtige fiskeri.

Med disse bemærkninger ser Naalakkersuisut frem til Inatsisartuts debat.